

Á ferð kring Føroya land

Greinarøð eftir
Dagney Joensen

Fólk í Føroyum eru eisini tey, sum búgva á smáplássunum – í bygd og bý kring landið. Tað eru ikki teirra umstøður, sum verða umrøddar í fjølmiðlunum um dagarnar. Hvarjar tankar gera tey sær um framtíðina, og hvussu eru møguleikarnir at livbjarga sær. Tíðindablaðið Sosialurin loðdar dýpið við greinarøðini «Á ferð kring Føroya land»

børnini at sleppa til Vágs við bussinum, og aðrar 10 heimaftur, men annars hava flestu børnini einar 10 krónur við at keypa fyrri. Tað halda tey ikki vera oyðsl.

Víldu heldur búið í Vági ella á Tvøroyri

Tá vit tosa um uttanlandsferðir, eru øll børnini við.

Ein smágenta verður so spent, at hon klivur upp á borðið og sessast at lurta.

Jú, øll hava verið í Danmark, onnur í Noregi eisini og aftur onnur bæði støðini og í Íslandi. Tað eru kortini nýkur ár síðani, men eingin veit at siga, hví tey ikki hava verið burtur seinastu árin.

Um at búgva í Høvi, siga flestu børnini, at tað dámar teimum lítið, tí har er so lítið at gera. Tey kundu øll ynskja sær at búið í Vági ella á Tvøroyri, tí har er so nógv at fara til.

At enda verður tikið saman um, og tosað verður um, hvat skal gerast, til tess at vánaligu tíðirnar skulu batna.

Vit skulu spara og fáa pening til landið, sigur ein skilagóður drongur. Hann skundar sær at leggja aftrat, at hann meinir ikki at vit skulu læna pening, men heldur at vit skulu ynskja okkum, at meira fiskur kemur upp á land, og kanska at oljan kann gerast ein

inntøka.

Hann veit at siga, at menn ovurfiskaðu grunnarnar í 70'árunum, og at bert smáfiskur er eftir, tí hann ikki fekk loyvi at vaksa, áðrenn menn tóku hann.

Tey vaksnu hava brúkt ov nógvan pening og tí er stóðan so ring, heldur ein annar næmingur.

Vit hava kortini ikki kríggj og hungursneyð, skoytir lærarin uppí, og nú kemur lív í smádreingirnar, sum tosa um kríggj sum nakað ógvuliga spennandi, og genturnar suffa og kaga upp á gestin, eins og hvat man hon halda um teir smáu hovbingarnir.

Øll í einum parti

Vit skulu ikki ynskja okkum borgararkríg, halda genturnar, men har ger ein drongur stutt av og sigur: Um borgararkríg verður, so fara vit øll í ein part móti Landsstýrninum.

Hóast skúlaklokkan í Høvi skúla ikki ringir út av sær sjálvum, so stóga vit her, og børnini sleppa sær kvikliga á dyr.

Ein smádrongur kagar stutt eftir inn aftur og spyr, um hann kann sleppa í næsta tíma, tí hann tímir ikki heim.

Hann verður honum jättad, við tí treyt, at hann ikki órógvur 1. til 3. floks næmingarnir, sum nú friðarliga koma innar og sessast at spæla kort í fríkorternum.

Tað fáa tey loyvi til, tí tað er so illslígt úti.

Tær eru næmingar í yngsta flokkinum, sum er frá 1. til 3. flokk. Henda dagin er so illslígt úti, og tí sleppa børnini inn at spæla kort í fríkorternum

Ein ferð við Teistanum

Tað er stórri fyrteking at fara til Suðuroyar við Teistanum, enn at fara um flogvøllin til Danmarkar við flogfarinum. Tað sigur eitt sindur um farleiðina Tórshavn - Tvøroyri.

Tað halda suðuroyingar helst ikki. Teir sessast í hóptali í kafeteriuni, uttan hóvasták ein vanligan friggjadag.

Fólk fáa sær ein bita beinavegin, sum vænta tey at fólk fáa sjóverk, tá komið er út um molan. Tá er best at hava fingið tað niðrum, sum er neyðugt at standa í-móti við.

Nókur leggja seg at sova, sum slangaðu tey sær í egnu stovu, og onnur sessast at práta, spáka aftur og fram, heilsa uppá onnur ferðandi o.s.fr.

Ferðandi, sum av royndum vita, at sjóverkarnar bíða teimum, sessast uttan fyrri í gongini.

Hetta er eingin luxuxferð, og føroyingar norðanfyrri nýtast ikki at misunna suðuroyingum hesa farleið, heldur ikki Teistan, sum henda dagin tykist at vera á tremur av ferðafólkum.

Tað er ikki kreppan, sum er samtaluvnið henda dagin - ikki har eg sit, ið hvussu so er. Hon verður als ikki nevnd.

Har verður tosað um fólk - ja, kanska meira sum ættargransking, so nágreiniliga verður farið til verka.

Hetta er ikki slatur ella tilíkt, men bert ein nátturligur áhugi fyrri hvørjum øðrum. Hetta er samstundis prátt um tað, sum er um tann einstaka, ein partur av gerandisdegnum og eisini sameikin hjá hesum fólkum.

Annað átrókandi evni er fítbóltskappingin, sum er um at vera liðug, hetta vikuskiftið.

Tað stendur um liv, sum skilt. Tey siga mær um VB og TB og IF - haldi eg, og B71. Teistin bóltar, og tað brýtur í bæði bórð. Líka nógv veit eg, tá Teistin aftur finnur steivið og skúmar beint fram.

Tað, sum hevur áhuga fram um alt hitt, er ferðasambandið til Suðuroyar.

Nú vil landsstýrismaðurin í ferðslumálum skipa nýggja farleið um Sandoyinna til Suðuroyar. Tað er heilt burturvið siga tey, og royna at greiða frá sínum sjónarmiðum fyrri einum,

sum ikki hevur fylgt so væl við.

Tað er óðamannaverk at sigla við Dúgvuni ella var tað Tróndi handavegin.

Pride er sjógóður, men hvar skulu bílarnir vera? Flögur skulu gerast ber og har, og hvussu í allari viði verð skulu vit nú gera nýggjar flögur, tá vit nú hava hesa farleið, sum øll eru nøgd við?

Ein viðborðið ristur høvdið og roynir at muta imóti, hóast púrt samd við hinum.

Landsstýrismaðurin hevur sett sær hatta fyrri, tað nýtast ikki at mótmæla, tí hann ger tað kortini. Hann vil hava rutuna at bera seg, so Teistin kann fara í aðra sigling, sigur ein teirra.

Um tað eydnast, so verður tað næsta, at vit ikki hava ráð at hava Teistan siglandi millum oyggjarnar í Føroyum. So er einasti ágóðin at vera føroyingur rokin, sigur annar, rembir sær og skoytir uppí: - So er bert eitt at gera, tað er at kappast við hin partin av Føroyum, kanna okkum oljuna og fiskileiðina sunnanfyrri og so bert lata teir har norðuri sigla sín egna sjógv!

Tað er ikki so lægið, at suðuroyingar kenna seg vera fyrri mismuni, tá tað snýr seg um ferðasambandið. Tað er øgiliga langt til hin partin av landinum, men tað hugsa vit ikki um, sum bert skulu ferðast av og á - og tá tað liggur fyrri, veðrið er gott o.s.fr.

Alt sýnist minni í Suðuroynni, eisini Hvalba og Sandvíkar tunnilarnir. Fítbólts viðhaldsfólkini hava roynt at sitað fæst í ferðslutøppi í tunnilinum,

har bert pláss er fyrri eini bíl-røð og víkpláss, sum ikki slepst burtur úr aftur. Tað vita tey at siga frá, sum ferðast hagar fítbóltskappingin fer fram.

Tá tú kemur út úr tunnilinum snarar tú til vinstru, um tú skalt til Hvalbar, men pláss er fyrri einum bili hagrumeigin beint uttan fyrri tunnilin.

Fyrri nógvum árum síðani gav ein farbróður mær ráðini: "Tá tú kemur út tunnilinum Hvalbar megin, so skalt tú stóðgá og njóta útsýnið har. Tað finst neyvan vakrari sjón".

Farbróðurin er farin fyrri nógvum árum síðan, men her hittast vit í minninum í náttúruvakra umhvørvinum eina løtu, áðrenn farið verður víðan.

Tað er sum kunnugt lættari at ferðast til Danmarkar enn við Teistanum til Suðuroyar, men tú fært "meir fyrri pengarnar", tá tú ferðast í Føroyum enn í t.d. gongugøtuni í Keypmannahavn.

Í morgin: Eg stúri ikki fyrri framtíðini, sigur Hildur Gunnarsdóttir, kommunuskrivari í Høvi, m.a. um framtíðariðlitini í práti við Sosialin